

Sygn. I C 318/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Hanna Kaflak-Januszko
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2019 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa I. B.

przeciwko J. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powódki I. B. 97.600,00 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset złotych 00/100) – płatną w ratach po 1.200,00 zł (tysiąc dwieście złotych 00/100) pierwszych dziesięć i jedenastą w wysokości 85.600,00 zł (osiemdziesiąt pięć tysięcy sześćset złotych 00/100), uiszczanych co miesiąc poczynając od listopada 2019 roku do 15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku nieuiszczenia którejkolwiek z nich w terminie, z tym zastrzeżeniem że nieuiszczenie dwóch kolejnych rat skutkuje natychmiastową wymagalnością całej należności;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi.

Na oryginale właściwy podpis.

I C 318/19

UZASADNIENIE

Powódka I. B. pozwała J. B. o spłatę 108 400 zł pożyczki.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a w przypadku uwzględnienia powództwa - by orzec spłatę w ratach.

I. Ustalenia faktyczne

Pozwana jest byłą żoną syna powódki K. B.. Powódka zamieszkała z nimi w nowo wybudowanym domu i od niej pochodziła część środków na finansowanie budowy. W budynku wyodrębniono osobne mieszkanie dla powódki. Upřednio powódka przekazała swoje mieszkanie K. B., który je sprzedał, a środki posłużyły na budowę.

fakty przyznane

Gdy miało dojść do zakończenia postępowania rozwodowego pozwana z mężem spisali z powódką umowę pożyczki z datą 20.09.2016 r. 65 000 zł do oddania do 31.12.2018 r. Oboje podpisali, że gotówkę otrzymali.

Umowa ta została zabezpieczona poprzez wpis hipoteki na ww. nieruchomości.

fakt przyznany (nadto dowód: umowy – k. 5, 78-79)

Poprzez opisaną umowę miało dojść do spłaty środków przekazanych przez powódkę na finansowanie budowy.

fakt przyznany

Powódka dążyła do zabezpieczenia zaangażowanych w budowę środków. Obawiała się, że utraci miejsce zamieszkania i nie będzie mogła sfinansować kolejnego.

dowód: oświadczenie – k. 73, zeznania powódki – k. 170v-172

Pozwana i K. B. mieli bowiem trudności finansowe i powstał problem spłaty kredytu hipotecznego obciążającego ww. nieruchomość, a następnie sposobu podziału majątku.

fakt przyznany (nadto dowód: oświadczenie – k. 165)

1.08.2017 r. strony i K. B. zawarli umowę podziału majątku wspólnego. Nieruchomość z domem przejęła pozwana, zobowiązując się spłacić zobowiązania kredytowe i wobec powódki ze spornej pożyczki.

dowód: wypis aktu notarialnego – k. 7

Spłata powódki przebiegała w ten sposób, że alimenty od K. B. na dzieci przekazywane były na poczet pożyczki, czyli po 1 200 zł miesięcznie.

fakt przyznany (nadto dowód: dowody wpłaty – k. 56)

Pozwana zaczęła utrzymywać się z podjętej działalności gospodarczej. Ogół zobowiązań uniemożliwił jej ich realizację. 24.08.2018 r. zawarła ugody co do spłaty kredytów bankowych objętych podziałem majątku.

dowód: ugody – k. 37 – 42

Pozwana wylicza wpływy miesięczne na 6 000 zł, ale wiąże się to z kosztami prowadzenia działalności gastronomicznej (w tym zatrudnienie pracowników, najem lokalu, zakup towaru). Pozwana zaciągnęła kolejny kredyt poprzez kartę kredytową z limitem 80 000 zł (z miesięczną kwotą do spłaty). Kosztowne są dojazdy do S. do pracy i szkoły. Dlatego chce sprzedać nieruchomość, uzyskaną z podziału majątku.

Na utrzymaniu ma dzieci w wieku 13 i 10 lat, na które ustalono 1 200 zł alimentów.

dowód: zeznania pozwanej – k. 172v-173, umowa najmu lokalu użytkowego – k. 43-46, umowa karty kredytowej – k. 47-55

Powódka po wyprowadzeniu się opisaną nieruchomość wynajmowała lokal. Ze względu na opóźnienie spłaty przekonała rodzinę, by jej pomogła i kupiła mieszkanie. Pozyskane na ten cel środki ma zwrócić do 31 marca 2021 r.

dowód: zeznania powódki – k. 170v-172

Dochodzona należność została dodatkowa spłacona w toku postępowania 9 wpłatami po 1 200 zł.

bezsporne (k. 173)

II. Ocena dowodów

Spór stron sprowadzał się do zanegowania, że powódka ma roszczenie o spłatę wskazanej w pozwie pożyczki. Zarzucając pozorność tej umowy, pozwana przyznawała, że zgodziła się na rozliczenie w ten sposób środków przekazanych przez powódkę na budowę domu, gdzie miała zamieszkać, a który zobowiązana była opuścić wobec rozvodu pozwanej i K. B.. Wobec tego zakres przyznanych faktów istotnych do rozstrzygnięcia i wiarygodność dowodów nie budziła wątpliwości, ale pozwana powoływała się na ich inną ocenę prawą. W konsekwencji podważała wysokość roszczenia. Podkreślała trudną sytuację, w jakiej doszło do zobowiązania i dlatego dążyła do jego weryfikacji, przynajmniej poprzez rozłożenie świadczenia na raty. Sytuacja stron, mająca wpływ na rozpoznanie tego wniosku sprowadzała się też do wyważenia ich interesów. Strony nie negocjowały bowiem podawanych przez siebie faktów, ale sąd mógł przeprowadzić rozważania tylko co tych, które zostały mu podane.

Bezsporne było, w jakim zakresie doszło do spłaty w zakresie pierwotnie dochodzonej pozwem kwoty.

III. Ocena prawna

Powództwo podlegało uwzględnieniu co do niespłaconej części umowy.

Strony przyznały, że przedłożona w sprawie umowa pożyczki miała potwierdzić rozliczenie między powódką a pozwaną i K. B. w związku ze środkami, jakie powódka przekazała na finansowanie budowy domu, w którym mieli wspólnie zamieszkać, gdy ze względu na rozstanie pozwanej i syna powódki, powódka została zobowiązana do opuszczenia mieszkania. Dlatego wobec art. 83 § 1 w zw. z art. 353¹ kc sporna umowa jako umowa dotycząca rozliczenia stron przez zobowiązanie się do zapłaty na rzecz powódki była ważna i w konsekwencji wiążąca jest ustalona wówczas kwota. Zobowiązanie to zostało potwierdzone potem aktem notarialnym, którym pozwana zobowiązała się spłacić sama całość należności powódki z omawianego rozliczenia. Nie zaistniały inne okoliczności podważające umowę. Nic nie wskazywało, że trudna sytuacja życiowa, w jakiej znalazły się strony, przy ustalaniu rozliczenia, wykraczała poza pewną typowość napięcia, jaka wówczas istnieje.

Należność zasądzono w wysokości aktualnej na dzień orzekania. Sąd na podstawie art. 320 kpc uwzględnił wniosek o spłatę w ratach, czego skutkiem jest przesunięcie terminu wymagalności i wstrzymanie biegu odsetek (art. 481 § 1 i 2 kc). Wprawdzie opis sytuacji majątkowej pozwanej nie pozwolił na wnikliwą analizę. Doświadczenie życiowe jednak wskazuje, że skoro pozwana dążąc do uregulowania podziału majątku, zapewnienia miejsca zamieszkania dla małoletnich, nad którymi sprawuje pieczę rodzicielską, przejęła spłatę kredytu hipotecznego i boryka się z prowadzeniem działalności gospodarczej, a jednocześnie ma do spłaty zobowiązanie wobec powódki, to trudno pozyskać środki na ten cel. Strony miały świadomość swej sytuacji, skoro do tej pory spłata następowała poprzez rozliczania z alimentami. Jednocześnie powódce udało się zaradzić sytuacji, by nabyć mieszkanie i niezwłoczna spłata nie jest tak niezbędna. Dlatego mając na uwadze informację, że pozwana dąży do sprzedaży domu, co pozwoli dokonać rozliczenia, a powódka swoje zobowiązania ma spłacić w dalszym okresie, to wskazany sposób spłaty, uwzględnia sytuację obu stron. Póki co pozwana może dokonywać spłaty w oparciu o środki, które ma mieć zapewnione i dążyć do sprzedaży budynku. Gdyby powódka czuła się zaniepokojona realizacją zobowiązania, będzie miała czas, by podjąć działania prawne, zmierzające do odzyskania należności przed terminem spłaty swoich zobowiązań.

IV. Koszty procesu.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 102 kpc, mając na uwadze okoliczności decyzji o spłacie w ratach, odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami, które powinna uiścić, gdyż powódka była zwolniona z opłaty od pozwu.

Na oryginale właściwy podpis.